

Sygn. akt IX U 2101/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28 września 2016 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia 22 września 2016r.

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2101/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.09.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu S. K. (K.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury w oparciu o art.110a tej ustawy z uwagi na fakt, iż ubezpieczony nie przedłożył nowych dowodów mających wpływ na zmianę decyzji z dnia 09.11.2015r.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w latach 1965-1979 podnosząc, iż nie może ponosić konsekwencji obowiązujących przepisów dotyczących okresu przechowywania dokumentacji zarobkowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.11.1990r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu do 24.11.1990r., a następnie od 01.04.1992r. do 30.06.1992r., od 01.04.1993r. do 23.06.1997r., od 21.12.1997r. do 31.10.2001r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z okresu 01/1984r. do 12/1986r. wyniósł 434,27 % i został ograniczony do 250 %.

W dniu 20.10.2015r. ubezpieczony złożył pierwszy wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 09.11.2015r. wskazując, iż ubezpieczony nie spełnia warunków do wnioskowanego przeliczenia, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z najkorzystniejszych dwudziestu lat ubezpieczenia jest niższy niż 250%.

W dniu 22.09.2016r. ubezpieczony ponownie wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury w oparciu o art.110a ustawy emerytalnej, w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w KWK (...) z uwzględnieniem dokumentacji z akt osobowych, oraz akt rentowych w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe, Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1971-1990 jest wyższy niż 250% i wynosi 305,95% . Ustalając wysokość wynagrodzenia za sporne lata biegły uwzględnił takie składniki wynagrodzenia jak płaca zasadnicza, dodatek funkcyjny, wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek za pracę niebezpieczną, dodatek za pracę w niedziele, dodatek za pracę na II i III zmianę. Biegły nie uwzględnił premii.

Organ rentowy zakwestionował powyższą opinię w zakresie w jakim dotyczyła przyjęcia dwóch niedziel, zwiększenia z tytułu pracy na II i III zmianę, dodatku szkodliwego, wynagrodzenia z Karty Górnika w podwójnej wysokości.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w KWK (...), dokumentację znajdującą się w aktach sprawy oraz opinię biegłego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr J. C. z dnia 16.03.2017r. (k.34-52) wraz z opinią uzupełniającą z dnia 24.05.2017r. (k.74-77).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej

w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr J. C., który na podstawie posiadanej dokumentacji akt osobowych przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1965-1981, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (305,95%) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Biegły w opinii uzupełniającej ustosunkował się do zastrzeżeń organu rentowego. W ocenie Sądu zarzuty organu rentowego są bezzasadne w sytuacji gdy ubezpieczony jako sztygar zmianowy pracował na wszystkie zmiany, ponadto był zatrudniony na Oddziale wydobywczym, gdzie było duże zapylenie, a zatem warunki szkodliwe. Poza tym faktem powszechnie znanym jest, że w okresie spornym górnicy musieli pracować co najmniej dwie niedziele w miesiącu. Nie ulega żadnej wątpliwości, że wynagrodzenie odtworzone przez biegłego jest i tak zaniżone w stosunku do faktycznie uzyskiwanego, bowiem nie uwzględnia takich składników jak nagrody, które niewątpliwie były ubezpieczonemu wypłacane, a których wysokości nie da się obecnie odtworzyć.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej. W pkt.2 wyroku Sąd na podstawie art.98 i 99 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (Dz.U. z 2015r. poz.1804)

zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia